

господарювання, створює схеми умисного та «легального» ухилення від сплати податків, знижує обсяги податкових надходжень до бюджету тощо [3, с. 244]. Як результат – спостерігається низький рівень податкової безпеки на усіх ієрархічних рівнях її формування та негативний вплив зазначених процесів на стан забезпечення економічної безпеки держави.

Саме тому податкова безпека держави відіграє суттєву роль в економічній та соціальній стабільності суспільства.

Список використаних джерел

1. Иванов Ю. Б. Податкова безпека: сутність та умови забезпечення. *Економіка розвитку*. 2010. № 2 (54). С. 9–11.

2. Нешко Р. М., Матвійчук В. І. Податкова безпека держави як запорука стабільної фінансової безпеки України. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ ім. В. Стуса*. 2016. № 8. Т. 2. С. 208–214.

3. Виклюк М. І., Гресик В. В. Податкова безпека: дуалістичність економічної природи трактування змісту основних характеристик. *Інноваційна економіка*. 2013. № 5 (43). С. 242–246.

Піддубний Григорій Сергійович,

здобувач ступеня вищої освіти магістра навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент ***Грущенко Олена Анатоліївна***

ОСНОВНІ ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Світ все більше підпорядковується глобалізаційним та інтеграційним хвилям, Україна в свою чергу не є виключенням.

Україна є імпортером, а також транзитером енергетичних природних ресурсів та одночасно експортером в свою чергу вироблених енергетичних ресурсів. Така багатовекторність і пояснює надмірну складність енергетичної системи України, велика різноманітність видів енергетичних підприємств та їх підпорядкованості. До того ж, підприємства енергетичної сфери

хаотично розпорошені між державною та приватною формами власності. Але при цьому, статистичні данні свідчать про гранично низьку ефективність енергетичної галузі. В наслідок цього виникає необхідність шукати шляхи підвищення власної енергетичної безпеки та повноцінної інтеграції у світові програми розвитку.

Енергетика України – представляє собою важливу галузь промисловості України, сукупність підсистем, що служать для перетворення, розподілу і використання енергетичних ресурсів всіх видів. Її метою є забезпечення виробництва енергії шляхом перетворення первинної, природної енергії у вторинну, наприклад в електричну або теплову енергію. Базується на використанні традиційних видів теплових і гідроелектростанцій, з відхиленням від середньої світової статистики в сторону більшого використання атомних електростанцій.

Енергетичну безпеку слід розуміти як здатність місцевих та імпортованих ресурсів задовольняти зростаючий попит на енергію протягом певного періоду часу за доступними цінами. Взагалі поняття енергетичної безпеки представляє собою багатогранне явище та стосується не лише енергетичної, а також економічної безпеки.

Необхідний рівень безпеки досягається за умови, коли весь комплекс показників перебуває у допустимих межах своїх порогових значень. Загрозами енергетичній безпеці виступають події короткочасного або довготривалого характеру, які можуть дестабілізувати роботу енерго-комплексу, обмежити або порушити енергозабезпечення, призвести до аварій та інших негативних наслідків для енергетики, економіки та суспільства [1].

Однією з проблем в питаннях економічної безпеки енергетики, являється те що в Україні здійснюється закупка маневрової електроенергії на добу вперед. Маневрова електроенергія – це така електроенергія, що необхідна для покриття графіку навантаження.

Графік навантаження – це графік, який показує на якій частині певного визначеного періоду (дня/місяць/рік) зростає або навпаки зменшується споживання електроенергії. Тобто, наприклад, на графіку звичайного буднього дня, піковими показниками зростання попиту на електроспоживання виступають ранок (коли всі прокидаються він зростає), та ввечері, коли всі повертаються з роботи. В момент стрімкого зростання електроспоживчого попиту виникає необхідність в

компенсації цих графіків навантаження, тому для цього і існує система закупівлі електроенергії на добу наперед.

Генерація електричної і теплової енергії на електростанціях і їх споживання різними користувачами – процеси жорстко взаємопов'язані. В силу фізичних закономірностей потужність споживання енергії в будь-який момент часу повинна бути рівною. У цьому полягає специфічна особливість енергетичного виробництва. Практичне застосування відомих способів акумулювання (накопичення) різних видів енергії поки недостатньо поширене. Принцип закупівлі на добу вперед відбувається таким чином: перші позиції заповнюються електростанціями з найбільш низькою вартістю (тут і приходиться монополіст який пропонує Мегаватт електроенергії за заниженою ціною), оператор віддає йому перші три позиції графіку, далі графік заповнюється дорожчою електроенергією (тут приходять державні електростанції вартість мегаватт електроенергії дорівнює умовно 2000 гривень). Згідно правил торгів на добу вперед, сума по якій закрили пік навантаження, виплачується всім учасникам покриття даного графіка навантаження (і тут наш монополіст отримує ті самі 2000 гривень за мегават як і державна електростанція, незважаючи, що в документах зазначена ціна нижче).

Другою актуальною економічною проблемою в сфері енергетики виступає те, що Україна закуповує електроенергію в Російській Федерації, яка йде транзитом через Білорусь. Це призводить до того, що перестають купувати електроенергію вітчизняних електростанцій, що призводить до того що вугільні електростанції йдуть в простій, так як у них найбільш дорога електроенергія, що веде до того що починається криза у вугільній промисловості нашої країни. В першу чергу починає страждати вугільна промисловість західного Донбасу, так як потреба у вугіллі знижується, починає скорочуватися видобуток вугілля, в зв'язку зі скороченням видобутку вугілля, скорочується кількість професійних кадрів, зростає рівень безробіття, що призводить до припинення підприємствами своєї діяльності.

Населені пункти західного Донбасу, що в більшості існують за рахунок податків з шахт та інших підприємств вугільної промисловості, в разі їх закриття, залишаться без джерела поповнення міського / сільського бюджету, в цьому регіоні почнеться справжня криза, люди почнуть покидати його,

а у зв'язку з закриттям шахт без роботи залишаться понад 30 тисяч людей, це призведе до збільшення випадків криміногенного характеру в регіоні.

Відповідно до Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 р. № 605-р «Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність»» основним джерелом електроенергії будуть атомні електростанції (так як мегават енергії найдешевший), але до 2035 у зв'язку зі стрімким зростанням споживання електроенергії, номінальної потужності всіх атомних електростанцій нашої країни буде не вистачати, відповідно необхідно розвивати атомну енергетику, але для побудови нової атомної електростанції потрібен великий фінансовий та часовий ресурс, оскільки на будівництво однієї атомної електростанції необхідно від 10 до 15 років, у той час як запасів вугілля в нашій країні за розрахунками вистачить на 40 років, а вугільні електростанції вже побудовані і будуть вимагати лише модернізації.[2] До речі атомні електростанції мають свій ресурс:

- Запорізька атомна електростанція виводить з експлуатації останній блок в 2028 році;

- Рівненська атомна електростанція останній блок виводить з експлуатації в 2037 році;

- У Хмельницька атомна електростанція має два енергоблоки, перший виводять з експлуатації в 2032 році, другий в 2050 році;

- Південноукраїнська атомна електростанція 3 блоки, перший виводять з експлуатації в 2023 році, другий в 2025 році, третій вивели в 2020 році.

В Енергетичній стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» зазначено, що будівництво нових джерел електроенергії буде за рахунок зарубіжних інвесторів, але інвестора відмовляються вкладати кошти в країну де є проблеми з судово-правовою системою. Також необхідно забезпечити енергетичну незалежність, фінансову стабільність учасників ринку.

Список використаних джерел

1. Власюк О. С. Економічна безпека України в умовах ринкових трансформацій та антикризового регулювання. 2011 р. Київ.

2. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 р. № 605-р «Про схвалення Енергетичної

стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-p#Text>.

3. Національна економічна стратегія 2030. URL: <https://nes2030.org.ua/>.

4. Про Державний бюджет України на 2021 рік : Закон України. URL: <https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/200936.html>.

Попович Альона Віталіївна,
здобувач вищої освіти факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
гуманітарних дисциплін та психології
поліцейської діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат філософських наук, доцент
Стояцька Ганна Михайлівна

МІЖНАРОДНА БЕЗПЕКА ЯК КОМПЛЕКСНА ПРОБЛЕМА СВІТОВОГО РОЗВИТКУ

Міжнародна безпека – це система міжнародних відносин, які засновані на дотриманні загальнодержавних принципів та норм міжнародного права. Дотримання стандартів міжнародної безпеки в розвинених країнах є професійною сферою діяльності та сектором стратегічного значення. Зокрема, подібна спеціалізація присутня у планах підготовки в університетах багатьох країн, а «міжнародна безпека» і «міжнародні відносини» – це сфера компетентностей, що є запорукою співдружності та співпраці між різними країнами світу. Адже розвиток країн, їхня діяльність залежить від того у яких відносинах певна країна із світовою співдружністю, чи існують у відносинах системно історично сформовані конфронтації, від поляризації світу тощо. Аналізуючи сучасні проблеми міжнародної безпеки, можна виокремити найбільш вагомі та ті, які є досить актуальними: глобалізація, інтеграція, конвергенція, регіоналізація, сепаратизм, тероризм, демографічні проблеми, голод, поглиблення екологічної кризи.